

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sămbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 14 C., 6 luni 7 C., 3 luni 3 C. 50 fl.
Pentru monarhie pe an 16 C., 6 luni 8 C., 3 luni 4 C.
Pentru străinătate pe an 24 C., 6 luni 12 C., 3 luni 6 C.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrația tipografiei arhiepiscopale Sibiu, strada Măcelarilor 34
Corespondențele sunt a se adresa la
Redacția „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 34.
Epistolele nefrancate se refuză. Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSETIUNILE:

Pentru odată 14 fl., — de două ori 24 fl., — de trei ori
30 fl. rândul cu litere garmonde

Programa guvernului.

Sibiu, 9 Novembre n.

Ministrul president contele Stefan Tisza și-a ținut cuvântarea de programă și în casa de jos a legislației, și având acum la mână acăstă programă a nouui guvern, să cuvine să analizăm mai ales acele părți, care mai de aproape ne privesc pe noi.

Vorbind despre proiectul antecesorului seu privitor la ameliorarea dotației funcționarilor, noul ministrul-president a promis o corectură esențială în acel proiect anume în acel sens, că regularea dotației funcționarilor nu se va mărgini numai la cei numiți de stat, ci îmbunătățirea se va estinde asupra tuturor funcționarilor, deci și asupra celor aleși la municipii și la comune, ea se va estinde și asupra preoților și asupra învățătorilor de la școale din patrie medii și elementare, fie acelea școle susținute de către stat, comune sau de către confesiuni.

Punctul acesta din programă guvernului contelui Tisza dacă se va pune în practică cu loialitate și cu bunăvoie, va provoca o nouă eră, o nouă viață în statul nostru, va restaura încrederea în bunăvoie statului, în părintescă îngrijire a guvernului față de toate naționalitățile și confesiunile din patria noastră.

Un nou punct cardinal în programă guvernului este declarația, că el este amicul școlelor confesionale, și nu voiesce stătificarea acelora.

Nici una din confesiunile din patria noastră, nu primesc cu mai fierbințe sete acăstă enunțare a nouui guvern ca și biserica noastră.

Dintre toate popările din patria noastră noi Români am jertfit și relative jertfim mai mult pentru susținerea școlelor noastre.

In punctul acesta prinosul nostru se asamănă cu cel al văduvei din Evanghelie. Pe când alte popore jertfesc din prisosul adunat în timpurile trecute, pe când lor le mergeau bine pe când noi le dam zeciuă din totă

agonisita noastră, pe când alții — zicem — jertfesc din prisosul lor, pe atunci noi jertfim din săracia noastră, dăm tot ce avem, ne tragem de la gură, de la gura copilașilor nostri, numai să se conserve, să se țină în stare corespunzătoare școalele noastre, fiicele dulci ale bisericei noastre.

In acăstă nobilă nisuință a noastră noi până acum nu am fost spriginiți; mai mult, de multe ori credincioșii nostri au fost desmântelați în nobila lor emulare de a jertfi pentru școală.

Dacă deci și în punctul acesta se va validiza cu bunăvoie programă nouui guvern, el va căștiga un titlu nemuritoriu la recunoștința tuturor oménilor de bine, cari doresc restaurarea păcii, a increderei și a iubirii reciproce întră cetățenii patriei. Si credința noastră este, că fericirea patriei numai pe calea acăsta se poate ajunge.

Importante sunt enunțările nouui guvern în ce privește cestiuanea națională.

In punctul acesta noul ministrul-president contele Stefan Tisza a declarat următoarele:

„Ceaalătă idee conducețore e punctul de vedere național. Acest stat l'a fondat înainte de acăsta cu o mie de ani națiunea magiară și tot națiunea magiară i-a imprimat caracterul. Acestui stat nu i-se poate răpi caracterul național. Dar tocmai în acest caracter național sunt date — dör! sunt proprii națiunii magiare(!) — stima de drept, toleranță față de cetățenii patriei de limbă nemagiară. Noi nu putem șterge acel fapt, că aproape jumătate din cetățenii țării nu aparțin rasei magiare, ei aparțin altor naționalități și că pe acesti cetățeni cu limbă străină i-au permis deja străbunii nostri cu dragoste deplină în valurile constituției și i-a investit cu drepturi largi și este și eu așa cred, că bine înțelesul interes al politicei naționale magiare reclamă, ca aceste drepturi să se păstreze, stimeze și respecteze în mod onest și în viitor și să primim întră adevăr cu dragoște frățescă și simpatie pe cetățenii noștri de limbă străină și să le sprigim totă aceea aspirație, dorință și interesă justă, cari nu stau în contrazicere cu marea punctă de

vedere al statului magiar și cu integritatea terii.

Dar nu numai nu stă în contradicție cu acest punct de vedere, ci conform părerii mele e chiar parte întregitoare, ca față de adversarii statului și totodată și ai concețienilor nostri de limbi străine să păsim cu deplină rigore, față de acei agitatori fără conștiință, cari caută să desfacă pacea și bunăvoielegere întră cetățenii patriei, cari aruncă tăciunele aprins în sufletul încă nestrînat al massai concețienilor nostri de limbă străină, căci aceștia sunt dușmani statului și trebuie să ne apărăm față de ei, chiar și cu aspirația mijloțelor ce ne stau azi la dispoziție și guvernul se va ocupa de cestiuanea acăsta, și cred că și concețienii nostri de limbă străină vor lua poziție față de ei, căci și lor le sunt aceștia dușmani și trebuie să tragă o linie demarcătoare strictă întră sine și acestia, căci iubirea și increderea reciprocă, pe care dorim să o cultivăm și dezvoltăm în interesul nostru comun, numai atunci poate prinde rădăcină, dacă concețienii de limbă străină nu răspund cu resens la acest apel și eliminăză din sinul lor elementele morbide și stricte.

Asemenea corekte enunțările, asemenea limpede vorbe de mult nu am audiat.

Caracterul poliglot al statului nostru în asemenea mod accentuat denotă, că guvernul contelui Tisza și-a tras bine săma cu starea faptică de lucruri și voie să pună capăt luptei deslăunuite în acest punct de preste un pătrariu de veac, dispărând din programă nouui guvern.

Axioma fostului ministru de culte Trefort, că Ungaria nu poate fi stat poliglot, axiomă în sensul căreia și spre validitatea căreia forță publică a lucrat fără cruce și fără considerare un pătrariu de veac, dispărând din programă nouui guvern.

Guvernul Tisza promite că va păstra, va stima și va respecta în mod onest drepturile garantate naționalităților.

Chiar și declarația, că în viitor se vor păstra, se vor stima și se vor respecta drepturile naționalităților, zicem chiar și declarația în sine a stîrnit resens în presa magiară.

Inainte de a se purcede la punerea în practică a acelei enunțările, deja de pe acuma vine presa din capitala țării noastre, și indică la pericolul eminent, ce se cuprinde în acele enunțările ale contelui Tisza.

Ziarul „Budapesti Hirlap”, deja în numărul seu din Vineri trecută se ocupă la locul prim cu cestiuanea națională din programă guvernului contelui nou, și în față declarația guvernului pune legea de naționalitate, art. 44 din 1868 și nu cere nici mai mult nici mai puțin de că revocarea, scăderă din vigore a acestui articol de lege.

Dacă acest articol de lege se va mai susține chiar și în spiritul de execuție de azi, atunci după vederile celor de la „Budapesti Hirlap” Ungaria în veci nu va atinge idealul la care țineste, anume în veci nu va veni stat național, după cum a fost înainte de 1848, ca în stat numai magarii să se valideze, sau cei ce voiesc să se valideze dintră nemagiari, mai întâi să se contopescă în rasa magiară.

Punctul acesta extrem în politică radicală de la noi nu este susținut numai de cei de la „Budapesti Hirlap”; întrăgă presa magiară, întrăgă viața de stat a lucrat până acum în direcția aceasta.

Dacă deci se va pune în practică cu loialitate, cu sinceritate, cu înțelepciune, cu bunăvoie, programă a cărei a contelui Tisza, atunci în Ungaria se va restabili pacea întră naționalitate, lucrare reciprocă pentru consolidarea și binele patriei, și în scurt timp înflorirea patriei va lua un avânt imbucurătoriu.

Noi din inimă dorim, ca programă guvernului, în mod cinstit să fie executată, spre binele patriei.

Sedințele dietei. După băsădă obstrucționistă de trei zile, făcută pe tema abțierii lui Apponyi de la postul de president al dietei, în ședința de Vineri a dietei a ajuns în fine ministrul-president Tisza să spuna și motivele programul de guvernare.

Ce să fie atunci cauza? Prea mare incărcare a elevilor (surmenajul), lipsă de tact și priceperea pedagogică și clasificarea prea severă a profesorilor? Nu, căci erași se știe, că la noi se clasifică ce e drept strict, însă totdeauna după dreptate și merit, dar nici-când extrem de sever. Nu e vorba, și profesorul e om, nici el nu e infalibil. Cate o greșeală pedagogică se mai strecări și colea, dar totdeauna inconștiu și isolat.

Cine părtă deci vina sporului căte-o dată nu pe deplin satisfăcător?

Imi voi lăua voia să răspund însumi fără încunjur, franc și leal, aşa precum mi se prezintă cestiuanea, judecând-o după analogia altor școli și din casurile noastre singuratică, aşa precum le cunoscem din praxă zilnică. Vina n' o părtă nici profesorii, nici elevii, ci aproape consecutiv: familia, părinții, societatea. Onore excepțunilor!

Iată după părerea mea, greșelile pedagogice neînțelese și neadmisibile ale părinților, prin cari se periclită apoi ori-ce sporii și ori-ce progres:

1. Creșterea neîngrijită și neglijată în familie.

Școala e chiamată să continue opera de educație începută și întemeiată în familie,

FOIȘORĂ

Problema școlei moderne.

Școala și familia.

(Discurs festiv rostit în aula gimnasiului român gr.-or din Brașov la serbarea sf. Sofiei, în ziua de 5/18 Octobre 1903, de profesorul Nicolae Suliciu).

(Urmare).

Ce intenționează școala modernă prin sistemul său actual de instrucție și educație?

Iată ce ne spune filosoful englez Sir John Lubbock: „Scopul educației nu este să crească jurisprudență ori preoți, nici soldați ori bărbați de școală, agricultori și industriași, ci numai și numai omeni, însă omeni în sensul adevărat și nobil al cuvântului”.

Școala deci, și mai ales școala medie, ca trăpță intermediară întră școala elementară și studiile superioare academice, nu e o școală de specialitate, nici profesională, ci e per eminentiam institut de creștere, care intenționează să deștepte și să susțină via și nealterată

conștiința de om, conștiința morală a tinerelor generații.

Așa înțeleg eu și rostul școlelor noastre, și numai în sensul acesta au avut și vor avea și de aci înainte rațiune de a fi.

Acest scop înalt și-l ajung școlele medii prin selecția cuvenită făcută în materialul de învățământ (material de cuprins educativ-moralisator), prin diferențele studiilor și obiecte de învățământ, tot de o potrivă de importanță pentru încheierea și cristalizarea caracterului moral al elevilor și al culturii generale, ce se cere azi de la orice om în adevărat cult.

Cari sunt armele, prin cari are pedagogul de azi să susțină greu luptă a educației? Terore și despotismul? — Domne ferește! Sau trecut vremile, când totă pedagogia se concentra în nuiuă, ear deviza școliei era: sub virga degere. Armele educației moderne sunt cu mult mai omenești și mai morale. Orientarea temeinică psihologică pentru cunosterea felului de funcționare al intelectului omenești și pentru înțelegerea individualității elevului, abnegație, paciență și devotament, și mai presus de totă dragoste și autoritatea — sunt armele nevinse ale unui bun părinte spiritual.

Iată armele și mijloacele, cari au ridicat și institutul nostru la vaza și renumele, de care să aibă bucurat până acum.

Date fiind astfel din partea școlei noastre toate condițiile unui bun institut de educație, de sine își impune întrebarea, cum de atunci sporul intelectual obținut uneori de elevi în școlele noastre, nu să la înălțimea nivoului tradițional al școlelor noastre?

Statistică comparativă a progresului în studii în toate școlele medii din patria noastră dovedește, că bunăoară în anul școlar 1901/2 nota generală de nesuficient fluctuează între 263% și 39.23%. Întră acestea școlele noastre figură în numitul an cu 34.55% nesuficienți din sporul total al școliei, — un procent la tot casul semnificativ și chiar îngrăitor.

Cine și ce să fie cauza? Profesorii, elevii, ori părinții, căci aceștia sunt cei 3 factori, cari trag în cumpănă în astfel de cazuri?

Să fie băetii nostri — în genere vorbind — un element atât de indocil și indisciplinabil? Nu, căci e fapt cunoscut și recunoscut, că elevii nostri sunt un material foarte bun de școală.

In aceeași ședință, terminându-se discuția începută pe tema abzicerii lui Apponyi (prin renunțarea la cuvânt a tuturor oratorilor), dieta a luat la cunoștință abzicerea și a votat lui Apponyi mulțamită protocolară, iar' în ședința de Sâmbătă a ales president pe *Perczel Dezső* și vicepresident (în locul lui Talian, ajuns ministru) pe *Iakabffy Imre*, fost comite al comitatului Caraș-Severin, iar' în anii din urmă secretar de stat în ministerul de interne.

Pentru ședința de azi și următoarele e la ordinea zilei discutarea programului guvernamental.

Delegațiunile, cum se vede din Viena, vor fi convocate pe 15 Decembrie. Eșopoul ministrului de externe având să se pronunțe și în cestiunea evenimentelor politice din anii din urmă, va fi fără vast.

Din același ișvor se raportază, că ministrul de răsboiu de astădată va cere de la delegațiuni votarea cheltuielilor numai ale celor mai strict necesare trebuințe.

Indemnisare bugetară. În ședința de Sâmbătă ministrul de finanțe *Lukács* a prezentat dietei proiect de lege despre o nouă indemnisație bugetară pe timpul până la 31 Decembrie a. c. și cu putere retroactivă până la 1 Mai a. c.

Proiectul a fost transpus comisunii financiare a dietei, care l'va lua la desbatere prealabilă mâine (10 Noiembrie), așa că încă în cursul săptămânii curente să pôte fi luat la desbatere și în plenul dietei.

Asentări. Noul ministru de honveđi *Nyiri Sándor*, test până acum comandant al Ludoviceului din Budapesta, cum se raportază din Pojon, a dat vicecomitetului comitatului Pojon ordin, ca să pregătesc tot cele de lipsă pentru ca asentările să se pôte face în timpul din 23 Noiembrie până în 23 Decembrie.

Probabil că municipiile celelalte încă vor fi căpătat ordinul acesta, pe care ministrul l'a dat în speranță, că în urma schimbării raporturilor politice dieta va vota cât de curând legea contingentului de recruci.

ZAHARIE BOIU

Si datu-s'a pămîntului, ceea-ce al pămîntului este.

Pe timp senin, cum senin i-a fost sufletul, însotit am eri până la locul de repaus pe Zaharie Boiu, modelul preotului adevărat și neîntrecutul orator bisericesc.

Fatalitatea sorții adusă cu sine, ca în anii din urmă să nu mai răsune de pe buzele lui Z. Boiu graiul dulce al oratoriei bisericești și cuvintele înduioșătoare, prin cari de atât de ori facutu-ne-a să plângem, alătura cu cei mai de aproape ai lor, pe morții cari au suportat onorul să fie parentați de asesorul Zaharie Boiu. Totuși, pare că numai

Unde însă acăstă opera nu numai că nu e începută, ci distrusă și adrobită din capul locului și din temelie, școală cu greu mai potă ajuta ceva.

Frica de Dumnezeu, după cuvintele sf. scripturi începutul înțelepciunii, respectul de sine și de alții, simțul de echitate și mai pe sus de totă spiritul de disciplină și sentimentul de datorință, sunt temelia de granit, pe care se întemeiază nobilă și tăria caracterului ales. Această temelie trebuie așezată și se poate așeza numai și numai în casa părintescă, și nu cu vorba, ci cu fapta, cu pilda vie. Dar tocmai exemplul, pilda bună lipsește în multe case. Verba volant..... exempla trahunt.

2. Nefiind crederea părinților și chiar susținătorii nedemne față de profesori; de aici apoi isolarea și separarea conștie și intenționată a familiei față de școală, a părinților față de profesori.

(Va urma).

acuma, când nici cu trupul nu mai este întră noi, începem cu adevărat să ne dăm săma despre ceea-ce a fost Z. Boiu pentru oratoria bisericească a noastră și pentru frumetea și sublimitatea serviciului divin al bisericei noastre.

Valoarea activității didactice și literare, și în sfera de asesor referent a reșoșatului Z. Boiu, se reoglindă din scrierile lui, și vor putea să i-o cunoscă și generația următoare, — căci „scripta manent“. Ca preot slugitoriu însă, și ca predictor, numai cei cari l'au văzut servind la sfântul altar și l'au audiat vestind cuvântul, pot să aprecieze perdearea îndurătă, și numai aceia pot să înțeleagă: de ce fatalitatea, care făcuse să nu mai vedem la amvon pe Zaharie Boiu, ne-a atins așa dureros pe toți cățăi îl cunoșteam, și de ce: acum, în calea sa din urmă, însotit e de regretele tuturor.

Acestor regrete, și iubirii de care protopresbiterul asesor Z. Boiu s'a bucurat la preoțimea și poporul nostru, cum și în cercurile străine, s'a dat imposantă manifestație eri, cu ocasiunea înmormântării. Ear' ceea-ce ni-a fost nouă Z. Boiu, ni-a spus'o în chip așa de potrivit asesorul consistorial *N. Ivan*, în predica sa de eri, pe carea o dăm aci, în următoarele:

Dulce este somnul robului muncitor.

Eclesiastul Solomon, c.
V. v. 11.

Legile firei își fac cursul lor — și omul în neputință să nu le pote pune hotar, o maximă acăstă, de la care nu se face abatere, nici cu împărații, nici cu sâracii.

Din contră.

Sufletul omului sbuciumat de lupte grele, trupul slăbit, puterile istovite și sleite, caută după vreme liniște și odihnă, și durere odihnă adevărată o astăi numai în sinul pămîntului.

E lucru prea firesc, că tributul legilor acestora a trebuit să l'dee și confratele nostru, distinsul și odinioară eminentul preot Zaharie Boiu, neîntrecutul orator bisericesc, al cărui glas pătrundător și dulce nu odată a stors când admiratiunea noastră, când mare de lacrimi din ochii ascultătorilor și a alinat dureri, cari păreau, că nu vor fi ceta de căd odată cu intrarea în mormânt.

Dacă mă cuget la farmecul cuvințelor lui convingătoare, la concepția ideilor finale de cari și era stăpânită totă ființă, pe amvon și pe catedră, în anii cei viguroși ai vieții sale, în anii, în cari el era podobă clerului, mandria noastră, fruntaș întră fruntaș și luptător în rândurile dintăi, sufletul mi-se umplea de durere văzându-l în anii din urmă în cele corporale debilită, văzând că el însuși zicea cu eclesiastul Solomon: „Dulce este somnul robului muncitor“.

Zaharie Boiu, adormitul acum în Domnul, a fost fiul vrednicului paroch și protopopului nostru din Sighișoara, și s'a născut la anul 1834. În casa părinților i-să dat creșterea, care a pus basă hârniciilor lui, basă forței sale morale de a tinde spre perfecție, forță care să putere, să viață, otelește, întărește și face din om un membru vrednic al societății.

După terminarea cu succes distins a școlelor din orașul seu natal, școle din cari au eșit bărbăti aleși mai cu săma întră copatriotii noștri săși și-a ales cariera preoțescă, carieră printre care a avut vocație extraordinară, daruri prețioase. Modul lui de gândire l'afiam în versurile scrise în anii tinereței:

„Totdeuna lucrul tău
Să l'incepă cu Dumnezeu;
Unde-i El cu darul său
Nici un lucru nu e greu“

versuri, cari ne înfățișeză pe tinérul creditor în Dumnezeu, pe tinérul cu nădejdea în Dumnezeu, și pe bărbatul care nu se poticește la cea mai mică pedeță ce i-se pune 'n drum.

Cu darurile acestea înarmat, s'a făcut învățătoriu, pentru unii azi vorbă de ocară, pentru el post de onore, pentru unii poziție de judecător, pentru el fuscelul cel dintăi al scării pe care s'a ridicat până la înălțimea unde l'am văzut — în rang, în onore, în bunăstare și multamire.

Dacă fericitul în Domnul ar fi fost ridicat prin șreă-care protecție, îndată după terminarea studiilor teologice la vr'un post bine dotat, cum se îmbulzesc ați — mulți chiamați și nechiamați — tinérul Zaharie Boiu și-ar fi găsit multamirea în cele materiale — dar' s'ar fi întroenit și răvnă de a continua studiile la universitate cu un stipendiu, modest cum era pe atunci — nu s'ar fi manifestat cu tăria și cu puterea cu care s'a manifestat în el.

Poporul român ar fi avut cu un bărbat de valoare mai puțin, mersul nostru cultural s'ar fi opătit, nu ar fi făcut pașii cari i-a făcut, avându-l pe el profesor la institutul nostru pedagogic și teologic.

In străinatate i-să deschis un cerc de vederi largi, la școalele finale germane și supt din isvoarele nesecate ale culturii germane, și astfel pregătit s'a întors ear' la catedră ca cunoștințele lui frumose să le împartă cu elevii sei, cari mai târziu au devenit și ei dascăli și preoți, tot atâtăi apostoli și muncitori în agrul întărit al poporului nostru abia trezit din lanțurile sclavie seculare.

Și numai momentul acesta din viață acestui prea demn fiu al bisericei noastre e de ajuns, că în viață noastră bisericească, să mai lăsăm pentru omeni treptă de ureat, să nu i' ridicăm deodată prea sus, unde mulți amețesc și cad spre pagubălor și a celor ce le-au ajutat la suisul grăbit.

Zaharie Boiu, — a fost dascăl, a fost apoi student universitar, a fost profesor, a fost preot, și hârniciile lui în aceste posturi, l'au ridicat până la cea mai înaltă trăptă bisericească ce se poate da preoților de mir, hârnicia lui i-a făcut loc întră membrii Academiei române, hârnicia lui loc în totă corporația bisericești, hârnicia lui l'a făcut redactor la „Telegraful Român“ — și autor al multor cărți folositore și de valoare neprăjuită, redactor al revistei literare „Transilvania“.

Intră hârniciile lui numărăm la locul prim, și fără îndoială la locul de cinste cărticica „Abecedarul“, carte prin care cu metoda ușoră de a învăța scriș-cetitul, a scos Bucovina din școalele române, și de n'ar fi mai făcut nimic pentru binele obștesc, singur acest abecedar, cu care a deschis ochii la zeci de mii români, trebue să-i asigure stima și respectul în ochii tuturor Românilor, până și în ochii dușmanilor, de cari nici el n'a fost crucești în viață.

Dar' Zaharie Boiu nu s'a oprit la abecedarul pentru tinerimea școlară, el a lucrat cărți de cetire pentru tinerime, a scris cuvântări pentru preoțime ca să aibă modele în praxa lor pastorală, cuvântări premiate de insași Academia Română, cuvântări, cari fac onore autorului, căci în ele este depusă comoră cea mai prețioasă a văstelor lui cunoștințe pe terenul bisericesc.

Când s'a hotărât marele „Andrei“, ca să împără puterea cu consilierei sei, Zaharie Boiu a fost unul din cei dintăi care a fost chiamat să lucre alătura cu Șaguna, pentru că marele arhieeu cunoștea calitățile lui morale și intelectuale, cunoștea zelul lui, dragoste lui către biserică, alipirea lui către sfintele așezămintele bisericești și mai pe sus de totă hârnicia lui.

Cine din noi, nu a săltat de biserice, când la adunările generale ale „Asociației“, ținute în diferitele centre ale Ardélului a văzut pe Zaharie Boiu, urcând amvonul, ca de acolo cu neîntrecutul lui dar oratoric să propovedească în poporul nostru cu cuvinte alese, cum numai lui și era dată a le rosti puterea și tăria virtuților creștini,

nești, cari finală și ridică pe om înaintea lui Dzeu!

Pe cari dintră noi nu l'a podidit la crimele când ne găseam în jurul cosciugului iubiților răpoșați?

Cine dintră noi nu știe, că el a fost cel-ce aprópe la tōte solemnitățile, cu glasul său pătrundător a ținut discursurile cele memorabile în memoria fericitului Șaguna, Gozdu și a altor bărbăti vrednici ai națiunii noastre.

Și până aproape în anii din urmă ai vieții, când o întemplieră ne-norocosă era să pună capăt vieții lui devote bisericei și națiunii sale, unică multamire o a găsit în munca, în cercul familiar, în poveștile filor sei spre cele bune, și în atenția unei ce o știa da iubitei sale soții, de la începutul fericitei lor căsătorii de acum 41 ani, până la ultima lui resuflare.

Model ca soț, model ca tată, și devotat coleg, cu cuvenitul respect către Capul bisericei sale, muncitoru cinstit, nota caracteristică a vieții sale.

Poporul român ar fi avut cu un bărbat de valoare mai puțin, mersul nostru cultural s'ar fi opătit, nu ar fi făcut pașii cari i-a făcut, avându-l pe el profesor la institutul nostru pedagogic și teologic.

In străinatate i-să deschis un cerc de vederi largi, la școalele finale germane și supt din isvoarele nesecate ale culturii germane, și astfel pregătit s'a întors ear' la catedră ca cunoștințele lui frumose să le împartă cu elevii sei, cari mai târziu au devenit și ei dascăli și preoți, tot atâtăi apostoli și muncitori în agrul întărit al poporului nostru abia trezit din lanțurile sclavie seculare.

Și numai momentul acesta din viață acestui prea demn fiu al bisericei noastre e de ajuns, că în viață noastră bisericească, să mai lăsăm pentru omeni treptă de ureat, să nu i' ridicăm deodată prea sus, unde mulți amețesc și cad spre pagubălor și a celor ce le-au ajutat la suisul grăbit.

Zaharie Boiu, — a fost dascăl, a fost apoi student universitar, a fost profesor, a fost preot, și hârniciile lui în aceste posturi, l'au ridicat până la cea mai înaltă trăptă bisericească ce se poate da preoților de mir, hârnicia lui i-a făcut loc întră membrii Academiei române, hârnicia lui loc în totă corporația bisericești, hârnicia lui l'a făcut redactor la „Telegraful Român“ — și autor al multor cărți folositore și de valoare neprăjuită, redactor al revistei literare „Transilvania“.

Intră hârniciile lui numărăm la locul prim, și fără îndoială la locul de cinste cărticica „Abecedarul“, carte prin care cu metoda ușoră de a învăța scriș-cetitul, a scos Bucovina din școalele române, și de n'ar fi mai făcut nimic pentru binele obștesc, singur acest abecedar, cu care a deschis ochii la zeci de mii români, trebue să-i asigure stima și respectul în ochii tuturor Românilor, până și în ochii dușmanilor, de cari nici el n'a fost crucești în viață.

Dar' Zaharie Boiu nu s'a oprit la abecedarul pentru tinerimea școlară, el a lucrat cărți de cetire pentru tinerime, a scris cuvântări pentru preoțime ca să aibă modele în praxa lor pastorală, cuvântări premiate de insași Academia Română, cuvântări, cari fac onore autorului, căci în ele este depusă comoră cea mai prețioasă a văstelor lui cunoștințe pe terenul bisericesc.

Când s'a hotărât marele „Andrei“, ca să împără puterea cu consilierei sei, Zaharie Boiu a fost unul din cei dintăi care a fost chiamat să lucre alătura cu Șaguna, pentru că marele arhieeu cunoștea calitățile lui morale și intelectuale, cunoștea zelul lui, dragoste lui către biserică, alipirea lui către sfintele așezămintele bisericești și mai pe sus de totă hârnicia lui.

Zaharie Boiu a fost unul din întemeietorii societății Transilvania, și membru în directiva aceluia institut până la moarte sa.

Am scos numai o schiță palidă din viața lui, am arătat în linii generale cine a fost reprezentat în Domnul, și de ce s'a întrunit florea românișmului, ca să-i dea onoarea din urmă până la grăpă.

Involuntar ni-se impune întrebarea, cum să face că în timpul din urmă bărbății de adevărată valoare, bărbății de talent,

bărbați productivi cari să spargă ghiata în o direcție sănătosă, să ne arete drumul pe care să umblăm, sunt atât de rari în mijlocul poporului nostru.

Să fie acăsta semnele unei decadințe morale, intelectuale și fizice? Să fie un memento care se ne pună pe gânduri mai seriose asupra viitorului nășului nostru? Să fie efluxul unei creșteri greșite, făcută de străini, în școle străine, în atmosferă nepriințiosă, care nu vrea să lase să se desvoleze din generațiile tinere, caractere și bărbați oțeliți în lupte, ca mai cu ușurință să ne subjuge și pună sub picioare?

Ori cari ar fi cauzele acestei apariții, — ele de fapt există și ne impun să stăruim, ca mai ales tinerimea să revie la simplicitatea în care au fost crescuți bărbații, la multămirea cu puțin, la hăncia și crucea pe care ei o au învețat din copilarie, în casa părintescă și au păstrat-o până la moarte.

Aceste calități pot fi singura garanță pentru existența noastră, aceste sunt zidul de apărare, aceste fortăretele, de cari glonțele dușmanilor se pot reșfrângă fără să facă pagubă în corpul nostru național.

Si dacă chiar ocasia aceasta festivă o folosește, ca să pun degetul pe o rană de care săngeră societatea noastră, este că voiu să scot la ivelă contrastul între creșterea de acum și cea din trecut, între pretensiile celor de azi și între cele ale bărbaților, cari crescute întră grele împrejurări prin muncă stăruitore, prin hăncie proverbială, prin cruce și modestie s-au înălțat la pozițiile cele mai onorifice, până ce, durere, fi fruntașilor și conducătorilor de odinioară, onore esecționilor, de regulă stau mult, forte mult înăpoi părinților lor, tocmai pentru că s-au abătut dela virtuțile străbune, dela traiul vieții simple, și au apucat pe alte căi, ducătoare la ruină.

Cresterea în spirit național românesc, creșterea bisericescă, creșterea în frica lui Dzeu, creșterea sub secul și aripile bisericii noastre dreptmăritore, creștere condusă de catecheți conștienți, de apostoli în sensul adevărat al cuvântului, creștere, ca toți fi poporului nostru să se bucure de binefacerile unei lecturi sănătoase și mădușe, e unicul remediu prin care vom pute repara greșelile cari s-au făcut în contul și spre scădere națională de 2—3 decenii începând.

Acest feliu de creștere ni-a dat pleiada bărbaților, cari se stinge unul după altul, lăsând în urma lor un gol simțitor, acest feliu de creștere ni-a dat luptători naționali și neînfrâgați, acest feliu de creștere nemolipsită de vederi cosmopolite și socialiste, ne pote și garanta viitorul între nășurile ce ne impresoră, nășuri cari tot sunt mai bine pregătite de cât noi în luptă de existență, ce vedem că se desfașoară sub ochii noștri.

Zaharie Boiu a făcut parte din ceta fruntașilor, din generația de oțel a înaintașilor, și cinstea noastră l' petrece până dincolo de mormânt.

In timpul din urmă rândurile noastre s-au rarit. Mórtea a secerat fară milă, fără cruce. Cuvine-se, ca acum când este ora despărțirii, pentru vecie, în numele defunctului să mulțămesc: Escelenției Sale, Consistoriului archidiocesan, Corpului didactic dela seminar, și să iau ultimul adio de la soție, fi, surori și alte rudeni: (Iertăciuni.)

Suflet bland ridică-te la înălțimea ceruriilor, în lăcașul gătit aleșilor Domnului, că bine a făcut ţie Domnul, că „Bine este robului muncitor să afle odihna sa“. Amin.

Inmormântarea.

Conform anunțului funebral, ceremonia înmormântării să incepe la 2 ore p.m., la casa proprie a reșoposului, situată în str. Măcelarilor Nr. 21. Binișor însă înainte de ora fixată se adunase deja, în curte și în stradă, mare multime de public, așteptând sosirea preoților slujitori: protopresbiterii: Ioan Papu (Sibiu), Moise Lazar (asessor referent), Ioan Droz (fost protopop al Mercurei,

acum în pensiune), Mateiu Voilean (asessor referent), ieromonachul Dr. Miron E. Cristea (asessor referent), presbiterul Ioan Broju (preot militar) și diaconul Dumitru Cămpian (archivar consistorial).

Din publicul asistent amintim: consistoriul archidiocesan, în frunte cu Esc. Sa Inaltpreasfințitul archiepiscop și metropolit Ioan și cu Preacuvioșia Sa archimandritul vicarul archiepiscopal Dr. Ilarion Pușcariu; corpul profesoral de la seminarul „Andrei“; în frunte cu Preacuvioșia Sa protosincelul Dr. Eusebiu R. Roșca, director; corpul profesoral de la școala Asociației, prepozitul pleban r. catolic Dr. Gidofalvy; protopresb. militar în pensiune Sava Popovici (Sadu); delegația profesorilor de la gimnaziul ev. luteran; delegația funcționarilor de la comitat, în frunte cu șipșanul, delegația profesorilor de la gimnaziul de stat, în frunte cu directorul Ferenczy; delegația magistratului orășenesc și a comunității în frunte cu primariul Iosif Drolleff; deputație de la Săliște, în frunte cu protopresbiterul Dr. Ioan Stoia; de la Gurariului, în frunte cu parohul Ioan Manta; de la Ocna: preoții Vințelie, Isaia Popa și Henteș; de la Mohu: parochul Slăvescu și notariul Iancu; multime de preoți și învățători din jurul Sibiului, și unii chiar din depărtări mari; elevii seminariali, în frunte cu standard negru; reunioane meseriașilor români din Sibiu (cu standard în dudu), condusă de presedinte ei, Victor Tordășianu; aproape întregă societatea română din Sibiu, domni și dame, și public teran din Sibiu și jur.

După facerea prohodului, cosciugul e ridicat și pus pe carul mortuar, împreună cu cununile, apoi în sunetul musicii alternată cu doișile cântări flautăre ale corului seminarial condus de profesorul D. Cunjan, conductul se pune în mișcare, mergând în frunte elevii seminariali cu standardul negru, reunioane meseriașilor, cu standardul ei, musica, corul, preoții slugitori, carul mortuar urmat de membrii familiiei și de cununatul reșoposului, protopresbiterul Sigisorei, Dumitru Moldovan, cu familia, apoi deputații și ceilalati publici, — și percurgând strada Măcelarilor, piața-mare, strada Cisnădiei, piața Hermann, strada Schewis, și întimpinat de glasul plângătoriu al clopotelor bisericii din suburbii Josifină intră în strada bisericii, pe laturile căreia elevii seminariali și reunioane meseriașilor se postează în cordon, printre care restul conductului înainteză până la ușa bisericii.

Ajunsă aci, corul și preoții slugitori intră în biserică; cosciugul e luat de pe car și pus pe catafalcul din mijlocul bisericii, apoi se începe doiosul serviciu funerar prescris pentru înmormântarea preoților, în cursul căruia icosele de la păsna VI. au fost citite de însuși Esc. Sa metropolitul, la caru respondă cu frumosă compoziție „Aliluia“. Atât serviciul în sine, cât și modul cum a fost oficiat de preoții slugitori, apoi intonația doiosă a icoselor cu rugarea către frații rămași în viață, ca să-i aducă aminte de reșoposul și să se roge pentru el, și cântările corului, deosebi cele cântate solo de profesorul Cunjan, în fine predica lui asesor Ivan, inspirată atâtă duioșie, în cât plângău nu numai membrii familiei și rudeniile reșoposului, ci mulți și din public.

Pe la ora 4¹/₂ serviciul divin din biserică e terminat. Preoții și cântăreții plecă spre cimitirul, urmăți de cosciug, purtat de săse omene ai institutului de pompe funebre Elges, și de publicul asistent. La mormânt se oficiază restul serviciului, după care protopresbiterul I. Papu cetește deslegarea, corul respondă cu „în veci pomenirea lui“, — și rămașiștele pamântești alături asesorului Zaharie Boiu se redau pământului.

Condolențe.

Indată după aflarea despre moarte, amicii și stimătorii reșoposului au exprimat într-ună condolență: în persoană, prin deputații, prin telegramă și scrisori. Cel dințâi care a condolat înrăstignătorii familiilor, a fost Esc. Sa Inaltpreasfințitul archiepiscop și metropolit Ioan, care însoțit de Preacuvioșia Sa archimandritul vicarul archiepiscopal Dr. Ilarion Pușcariu, a făcut un visită de condolență familiei reșoposului.

Prin deputații au condolat: consistoriul archidiocesan (prin asesori onorari Ioan Papu, Ioan Droc, și Ioan A. de Preda), corpul profesoral de la seminarul „Andrei“ (prin profesorii Dr. Petru Span, Vasile Stan, Nicolae Vătăsan și Victor Păcală), soc. de lectură „Andrei Șaguna“ (prin membrii ei clerici Ilie Beleuța, Stelian Mircea și Onisitor Ghelu), reunioane meseriașilor români (presid. V. Tordășianu, vice-pres. G. Poponea și bibliotecariul N. Stoica), tinerimea română din Sibiu (prin Silaghi, Enescu, Rebeș, Mohan și Tișca) și deputații din jurul Sibiului, amintite mai sus.

Prin telegramă și epistole:

Academia română: „Academia întrunită în sedință primind triste stire exprimă condolențe ei pentru perderea bărbatului luminez și stimatului membru corespondent. — Președintul Academiei: Aurelian“.

Episcopul Popea: „Condolențe mele profunde pentru perderea bunului fin și vredni-

cuiu bărbat național. Dumnezeu să vă aline durerile. — Episcopul Popea.

Dr. Alexandru Mocsny (Capolnaș): Primiți, Preaonorată domnă, expresiunea condolențelor mele sincere. Prin decedarea iubitului Dtre soț poporul român a pierdut eașă pe unul dintre cei mai vechi și bineemeritați luptători ai se. Din inimă deplâng împreună cu dvostă acăstă perdere.

Archimandritul Augustin Hamsea (Mănăstirea Bodrog), archimandritul Filaret Musta (Caransebeș), Dr. Max Marckwald (Berlin), Eugenia și Sever Barbu (Reghin), Elena Demian (Caransebeș), canonicul Ioan Rusu (Blaj), familia Drăguț (Săliște), familia Verderea (Brașov), familia Mircea (protopop Mediaș), protopopul Furdui și soția (Câmpeni), familia Boian (Predeal), preotul Popa (Kézdi-Vásárhely), Carolina și Sylvia Boiu (București), familia Doctor (Haștagiu), consilierul ministerial Caietan Banovits și soția (Budapest), directorul Antal János și deputatul dietal Dr. Nagy Sándor (Bpesta), contele și contesa Belezay Árpád și Gyürky László (Alsó-Dabas), corpul oficerilor pioneri din Bpesta, Takáts Zsigmond și soția (Bpesta), Iosif de Miklovich și soția (Viena), Ferdinand v. Boguslavsky și Dr. Al. Neumann (Bpesta), dna Dr. Ioan Rațiu (Sibiu), protopopul Baiulescu (Brașov), protopopul Teculescu (Alba-Iulia), contele și contesa de Grottenegg (Györ), locotenentii Nedjela, Pajor, Kovacsovich și Naumann (Sibiu), contele și contesa Lichtenberg (Sibiu), Dr. Oscar Kabdebo și soția (Sibiu), consilierul intim Hermann v. Herz (Berlin), consulul Schwabach (Frankfurt), dna și dșora Marckwald (Kreuznach), Emil v. Sulzbach și soția (Frankfurt), colonelul Bamby (Londra), Dr. C. Diaconovich și soția (Sibiu), judele de trib. G. Csatt și soția (Deva), Dr. Octavian Russu (Sibiu), lordache Roșca (Săliște) Dr. C. Ungar (Sibiu), protopopul Roșescu (Cluj), protopopul Todoran și soția (Cetatea-de-baltă), protopopul T. Gheță (Hațeg), Dr. Victor Colceriu (Lăpușul ung.), familia Pușanu (Brașov), preotul Urdea (Săcele), Dionisie Roman (Mediaș).

Frumosă manifestație de recunoștință pentru multele servicii căre le-a făcut adorabilul asesor Zaharie Boiu, — și la cimitirul său înmormântării, s-au făcut rugăciuni pentru sufletul defunțului, ear' la termenele prescrise se va oficia parastas. Comuna biserică Cetatea-de-baltă, care n'a avut edificiu bisericesc, nici școlar, nici casă parochială, va păstra în viață amintire memoria asesorului Zaharie Boiu, care în conțelegeră cu superiorii bisericii a luptat — precum pentru multe alte comune, așa și pentru Cetatea-de-baltă, unde tot s-au făcut spre binele general.

Cununii

au depus pe cosciug:

1. Consistoriul archidiocesan (flori crysanțeme, fundă negră): „Asesorului Zaharie Boiu“.

2. Corpul profesoral al seminarului „Andrei“ (crysanțeme și palmieri, fundă negră): „Asesorului consistorial Zaharie Boiu“.

3. Societatea de lectură „Andrei Șaguna“ (trunze de lauri, fundă albastră): „Vrednicul ei fost president“.

4. Reuniunea sodalilor români din Sibiu (flori de acăi și palmieri, fundă galbenă): „Binefăcătorului ei, în semn de recunoștință“.

5. Tinerimea română din Sibiu (flori de acăi și palmieri, fundă tricolor român): „Lui Zaharie Boiu, în semn de pietate“.

6. Crysanțeme, fundă negră: Jurnalica ta familie. — Preaiubitul soț și tată.

7. Romy, Lilian și Lilica (crysanțeme și rose, fundă albă): Preaiubitul nostru tată.

8. Eugenia și Sever Barbu (viorele și crysanțeme, fundă albă): „Neuitatului nostru unchiu“.

9. Ioana și Dimitrie Moldovan (rose și viorele, fundă negră): „Neuitatului frate și cununat“.

Conferințele preoțești.

Nr. 336—1903.

Convocătoriu.

În virtutea circulariului consistorial din 4 Martie a. c. Nr. 2142 Bis. convocă prin această conferință preoțimெ din protopreitarul Bistriței pe Vînavi în 31 Octobre st. v. a.c. în Bistrița — locu casa de rugăciune, eu următori

Program:

1. La 8 ore a. m. serviciul divin cu invocarea duhului sfânt, predică ocazională cu text din evanghelie zilei și parastas pentru preoți repausați în anul curent.

Cu predica ocazională se însercină și dl prezb. onor. Gregoriu Pletos din Năsăud.

2. Deschiderea conferinței.

3. Constituirea și alegerea comisiunii verificătoare.

4. Discuție asupra serviciului divin și prediciei tinerelor.

5. Circulara Inaltpreasfinției Sale nr. 1420 și 2142 din a. c.

6. Tema: Cari sunt scăderile cele mai înădăcinante în popor și ce mijloace s-ar putea lucra mai cu efect la delăturarea lor? indicată în circulariul nr. 2142 la pct. 8 cu a cărei prelucrare se însercină parochul Mihailă Pașc din Simotelnici.

7. Planul cronologic pentru agendele anuale ale oficialului parochial pe 9 din susamintul circulariu.

Cu facerea acestui plan se însercină parochul Alexandru Popoviciu din Cușma.

8. Statutele reunioanei de ajutorare a preoților și învățătorilor.

Cu studierea și referarea lor se însercină parochul Eliseu Dan din Borgo-Suseni.

8. Proiect de regulament pentru înființare de fonduri bisericești, reunioane, pct. 12 din circulariu amintit.

Cu facerea acestui proiect se însercină parochul Vasile Bălan din Blașfalău-de-sus.

10. Condica parochială.

11. Statorarea locului și temelor pentru conferință viitoare și designarea parochului ce va avea să predice.

Inchiderea conferinței.

Toți preoții sunt datori a se prezenta în reverență la conferință.

Acest convocator după decopiere din partea fiecărui preot să se spedieze în mod sigur și grabnic mai departe.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tracăului Bistriței.

Bistrița în 16 Octobre 1903.

Simion Monda
protopop.

NOUTĂȚI

Așezarea crucilor pe turnurile catedralei. Joi în 12 Noiembrie (30 Octobre) la orele 11 a. m. se vor pune cu cuvenită solemnitate crucile pe turnurile bisericei noastre catedrale în prezența I. P. Sântitului Domn archiepiscop și Metropolit, asistat de toți membrii consistoriului, de fruntași parochiei și cu participarea elevilor seminarului nostru — sub conducerea corporului didactic — și a altor onorațiori bineveniți ca participanți la aceasta solemnitate.

Coroane eterne. „Reuniunea sodalilor români din Sibiu“, în semn de recunoștință față de binefăcătorul său, mult regretatul Zaharie Boiu, pe lângă că o depus o modestă cunună pe cosciugul reșoposului, din avere proprie a

3607/1903 sz. fszb. [259] 1—3

Árverési hirdetmény.

Szebenvármegye nagyszebeni járásába bekebelezett **Porcsesd Község** tulajdonát képező „Valea Riudiboului“ nevű erdőrésszen mintegy 250 kort, holdnyi területen megtakarított bükk favágásokban szakértőleg megbecsült 44461 m³ bükkhasábfa és 8017 m³ bükkdorong és ágfamennyiség 1903. évi november hó 21-én d. u. 3 órakor Porcsesd község irodájában árverésen fog eladatni.

Kikiáltási ár 33527 K 80 f.

Bánatpént 3352 K 78 f.

Utójánlatok figyelemre nem vételek.

Irásbeli zárt ajánlatokhoz a kifürt bánpént csatolandó. Az általános árverési és szerződési feltételek alólirrott járási főszolgabíronál és a nagytalmács m. kir. járási erdőgondnok-ságnál megtékinthetők.

Nagyszeben, 1903. évi november hó 5-én.

A járási főszolgabíró:
Fabritius.

8 zile de probă!
Pentru numai fl.
2 75 trimite cu ram-
burs ori primind ba-
nii înainte

Un orologiu de busunarui nichel-remontoar, marca „Sistem-Roskop Patent“, cu mechanism de 36 ore și arătător de secunde, umblă precis până pe-o minută, cu garanție pe 3 ani (un lanț de goldin elegant și articole de reclam se alătură gratuit).

In cas că nu convine, banii se înapoiază, deci risicul eschis.

M. J. Holzer

Deposit în gros al fabricii de orolaje și aurării, Krakau (Öster.) Dietelsg. nr. 66
Liberant al funcționarilor ces. reg. de stat.
Prețuri curente ilustrate de orolaje și aurării [240] 3—20 gratis și franco.

■ Agenți se caută. ■

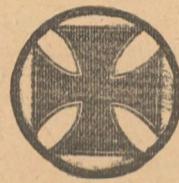
Anunțuri de feliul acesta sunt imitațuni.

Cruce sau stea după electro-magnetică

Patent

Nu e crucea lui Volta!

vindecă și invioréză

Deosebită atențiu e a se
aparat vindecă bole

nr. 86967.

Nu e mijloc secret

pe lângă garanție.

da împrejurării, că acest
vechi de 20 ani.

Aparatul acesta vindecă și folosește contra durerilor de cap și dinți, migrene, neuralgie, împedecere circulației sângelui, anemie, amețeli, tătăre de inimă, sgârciuri de inimă, asma, auzul greu, sgârciuri de stomac, lipsa poftei de mâncare, răceala la mâni și picioare, reuma, podagră, ischias, udul în pat, infuza, insomnie, epilepsia, circulația neregulată a sângelui și multor altor boli care la tractare normală a medicului se vindecă prin electricitate. — In cancelaria mea se afilă atestate incuse din toate părțile lumii care prețesc cu mulțumire inventiunea mea și ori-cine poate examina aceste atestate. Acel pacient, care în decurs de 45 zile nu se va vindecă i-se retrimit banii. — Unde ori-ce încercare s'a constatat zadarnică, rog a proba aparatul meu. Atât atenționează P. T. public asupra faptului, că *aparatul meu nu e permis să se confundă cu aparatul „Volta“ deoarece „Ciasul-Volta“ atât în Germania cât și în Austro-Ungaria a fost oficial opriit fiind nefolositor, pe când aparatul meu e în genere cunoscut, apreciat și cercetat. Deja ieftinătatea crucii mele electro-magnetice o recomandă în deosebi*

Prețul aparatului mare e cor. 6.—
folosibil la morburi care nu sunt mai vechi [2] 45 de 15 ani.

Prețul aparatului mic e cor. 4.—
folosibil la copii și femei de constituție foarte slabă.

Espedite din centrul și locul de vîndare pentru țără și străinătate e:
MÜLLER ALBERT, Budapest, V., strada Vadász 42/V
colțul strada Kálmán.

Pentru pacienții de stomach!

Tuturor cari în urma răcelii ori a prea marii impovării a stomachului sau prin consumarea de mâncări greu de mistuit prea reci ori prea calde sau prin un traiu neregulat și-au contras bole de stomach, precum:

Catar de stomach, Sgârciuri de stomach,
Dureri de stomach, Mistuire grea sau astupare de stomach
li se recomandă un bun mijloc de casă, ale căruia rezultate excelente de mulți ani sunt deja probate. Aceasta este:

Vinul de buruieni al lui Hubert Ullrich.

Acest vin este preparat din buruieni renumite și recunoscute ca tămăduitoare, cu vin bun; întărește și invioréză organismul de mistuire al omului. Vinul de buruieni delătură conturbiția de mistuire și influițea puternic asupra novei formării de sânge sănătos.

Prin întrebuitarea regulată a vinului de buruieni boliile de stomach vor fi curate încă în formă. Să nu întărește nimăn dar și folosi încă de cu vreme. Simptome, ca: dureri de cap, răgăeli, arsuri în stomach, inflamații, amețeli cu vomări, cari la pacienți cu suferințe inechivocabile apar cu atât mai vehement, dispăr adesea după câteva beuturi de vin de buruieni.

Constipația cu urmările lor neplăcute, maladii, dureri colice, bătăi de inimă, insomnie, precum și conglomerarea sângelui în ficat, spină și suferințele hemoroidice de multe ori se delătură iute cu vinul de buruieni. Vin de buruieni delătură mistuirea grea și depărțește prin un scaun ușor materii stricate din stomach și intestine.

Față palidă și slabă, anemia și slăbiciunile sunt de obicei urmările unei misturi rele a formării insuficiente de sânge și a stării bolnavicioase a ficatului. Lipsa de apetit și reața dispoziție, precum și durerile de cap și noptile perduite (insomne) consumă adeseori incetul cu incetul multe persoane. Vinul de buruieni dă slăbiciunii puteri de traiu un nou și prospăt impuls. Vinul de buruieni mărește apetitul, ajută mistuirea și nutritiile, usurează formarea și schimbarea materiei, înlesnește formarea sângelui, calmază nervii escitați și crează nouă voie de viață. Nenumărate scrisori de recunoșință și multumită dovedesc acestea.

Vinul de țerburi se află de vînzare în sticle fl. 1.50 și fl. 2. — la farmaciile din Sibiu, Turnisor, Seliște, Ocna, Slimnic, Șeica-mare, Nocrich, Avrig, Tâlmaciu, Boiu, Cisnădie, Poplaca, Gurariu, Jina, Poiana, Mercurea, Câlnic, Loman, Pianul-de-sus, Petrila, Sebeșul-săscesc, Vinzel-de-jos, Daia, Spring, Vingard, Ohaba, Beșineu, Mihali, Teiuș, Blaj, Pănade, Tapu, Mediaș, Blajel, Sân-Martin, Ibașfalău, Basna, Agnita, Cincu-mare, Bohol, Făgăraș, Beleean, Câmpulung, Râmnic-Vâlcea, Cudjor, Orăștie, Deva, Hunedoara, Hațeg, Lunca, Pui, Ohaba, Ponor, Alba-Iulia etc. — precum și în toate celelalte localități mai mari și mai mici din Ardél, Ungaria și Austria.

Farmaciile din Sibiu trimit 3 și mai multe sticle de vin cu prețurile originale în toate localitățile din Austro-Ungaria.

Păziți-vă de falsificări!

Să se ceară anumit:

Vinul de buruieni al lui Hubert Ullrich.

Vinul meu nu este o medicină secretă. Părțile lui constitutive sunt: Vin de Malaga 450,0, Spirit de vin 100,0, Glycerin 100,0, Vin roșu 240,0, Sirup de fragi 150,0, Sirup de cireșe 320,0, Coacăza, Anis, Rădăcină „Helen“, larba ferulului americană, Rădăcină „Entianus“, „Kalmus“ à 10,0. Tote aceste se amestecă.

Farmacia „la ursul negru“**a lui Guido Fabritius****Sibiu, piata-mică nr. 27**

își recomandă bogatul seu **deposit de specialități medicale-farmacistice, bandage chem. curate, preparate dietetice** de întărit pentru morboși și reconalescenți, **tot felul de obiecte de toaletă, instrumente chirurgice, cum și medicamente veterinare** etc. etc.

Espediție postală în fiecare zi.

PAUL NENDWICH IN SIBIU.**SOBE**

de încăldit și de bucătărie
cu prețuri variante
de la cea mai simplă până la cea
mai bogată execuțare.

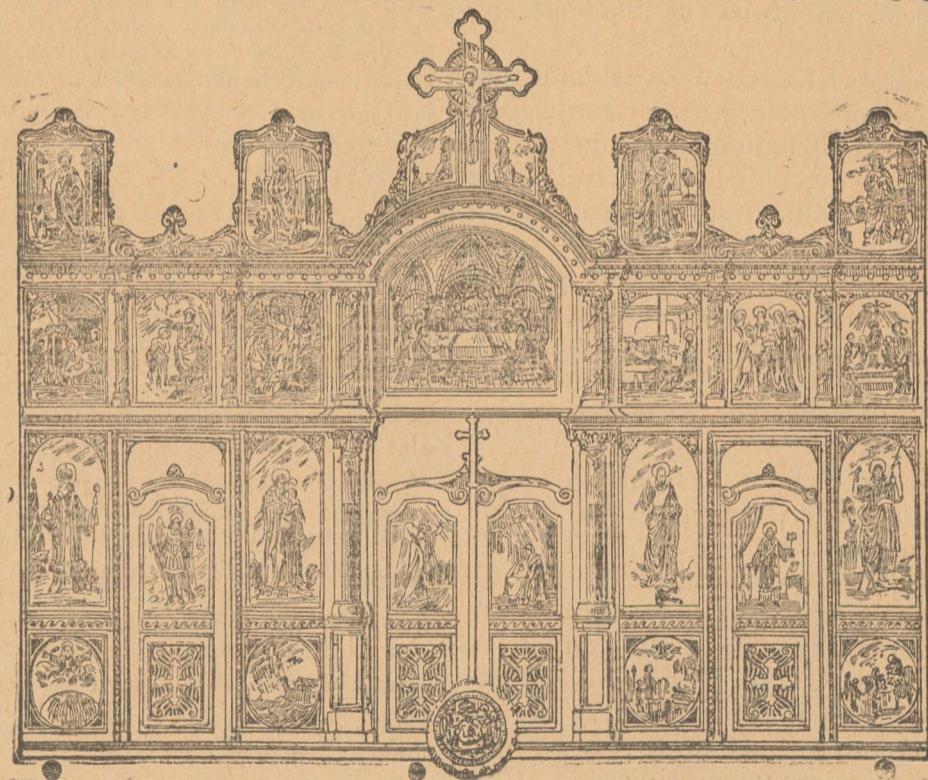
Liberarea de la depositul din

Sibiu și Alba-Iulia

sau de la fabrică se face franco pentru oricare stație de tren.

[247] 3—5

La cerere se trimit lista prețurilor.

Depositul lui Paul Nendwich, Alba-Iulia.**Școala de pictură religiosă-artistică
Jos. Hofrichter's Sohn**

din Reichenau, bei Gablonz,

primește în întreprindere și execuție **altare noi**, repară **picturi vechi**, execuție la comandă **icoane** și **tablouri** în ulei pe **pânză**, **tinichea** sau **table de aramă**, pe **lemn, aluminiu, etc.**, în **dimensiunile recerate**.

Icoane pentru praporii cum și **praporii întregi**,Pictă **portrete**, fidel după fotografii bine reușite,**Deposit mare de lustre, de sticlă ciselată**, cum și de **alamă**.

Prețuri moderate și execuțare promptă.

La cerere se trimit schițe și planuri. — Comandele se primesc și se pot face la Librăria archiepiscopală în Sibiu.

[219] 8—20